

աստիկ հայածանաց, ստիպուեցաւ թողով աթոռն, ապաէինի ի վասպորախան — տուանց տարսկանը ։ Ծայրի ու Արագործաբնին, որ եւ եւ անց մահ ըստ Աստղին ։ Վահանայ յաջորդ կաթողիկոսաց Ստեփանոսի եւ Խաչիոս գործն նոյնակի կուորի եղան (Ծայրի) քայլեցիքնականաց այդ հզոր կուսակցութեան գէմ՝ որ շատ զրացան էր, ու առանք առաջի կաթողիկոսի օրոն ի կատամարգերէ չը ը կունար իւր պատասխանի իմիթն գետանականը Հրամային Հայաստանի ինդիքնեան՝ Աղուսինից ե Միւնիքի յոյզին եւ նուածուն չընտրել։ Այս հնարաւոր է ըստ այսի բայց հաւատականագոյն առաջնորդն կ'երևայ մեղի։

Երանի թէ յաջորդէ օր մը Ունտանիսի պատմագրութեան ամբողջական օրինակի մը դիւն, որու մայն հնարաւոր պիտի ըլլանց տալ վերջնակա լրածուն մը ամեն խօսքը, զօրնէնց շօսափեցինց յայր վայր, եւ գնահատել պատամազրին առաջ դութեամբ Հայոց եկեղեցական եւ մատուաճար թեան պատմութեան համար։ չ, ն. Անդոնին

ՑՈՒՑԱԿ ՀԵՐԱԳՐԱՅԻՆ ԹԱՐՅԱԿԻ

**Ցուցակ ԱՃՈՒԱԳՐԱԾ Ս. Աստվածածին ԵԿԵՂԵՑԽԵՂԱ
ՂԱՂԱՅԻ ՀԱՄ ԲԵՐԴԱԺԱՂԻ:**

(၃၅၁-၂၀၁၂-၂၀၁၂-၂၀၁၂-၂၀၁၂)

35.

፲፭፻፯ ፳፻፲፭፻፬

ՌԵՎԻ

ԹԹՈՂԴԹՅ 389: - ՄԵԺՈՒԹԻՒՆԻ 24×19×8 սմ.: - ԳՐՈՒԹՈՒԹՅԱՆ եղանակ, ի պարագայք 19×6,5 սմ.: - ԴՆԻՌ Խոսք, իսկ էլ ՀՀ 351-386 ըլուզքի Թամար ան, Վերանգագիտ, սկզբանառողին ու վազանատանը Կամճի և Կանան, տող՝ 30: - ԽՆԻՔ Պուղչ. - ԿԱԶԱՑ Կաշվագի Փայտ: - ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Պողացիցի, բայց պիեռն և թիղթովն ասնի մը Թերթ ապակա: - ԴԱՅԱԼԿ ԹՈՒՐԻ Հայ: - ԼՈՒԽՄԵՑԱՎԱՐՈՒԹՅ և Խորանարդ կան, բայց աստրուսա: Արագածորդ շամ: - ՄԱՀԱ-ՎԱՆԵՆԸ ապահանանենեն ևս մայ մարմ Թերթ մը Վարչէն, առև երկաթագիր գրութեամ, մարզոց Խն ասդմիք մը: - ԳՐՈՒՇ Մանա թ: ատ ծծմանու Եղիշ- եանն զիւռ: Սատոց Թոփ Միաբանովինն Մտաթիվ Վասա, Թուական ՄԿԲ 1613: - Ձեռափքս այժմ ապահանառութիւնն է եղբակ Պր. Սողոմն Սելլեր- պահնակ:

Արարունեակէ. 1. Վարք Հարսնց. Էջ 1 տ.
350թ. 2. Դաւանանթիւն պատուակն եւ ցանկալի
յոյց Հաւաքեան ի մի ի բազմաց առաքեց վար-
դապետաց Խոստանանիմ եւ հաւատաց. Էջ 351տ.—
355թ. 3. Երանելցին Եփեմի յայտած պայտիս-
ութեան. Առև Երանելցին մարգարէն Եղեկիւլ.
Էջ 355թ.—367ա: 4. Յորդորակ Սարդիս Վրտիսի ի-
տէրն ամ Հօփին քաջ. Եւ արդ կի ոնտան-
կա աւոնին ունին. Էջ 367ա—370ա. 5. Յոր-

դրակի Սարգիս վըրգի բարեհապարծի ողբըմութիւն Առ դատաստանան։ Եւ արդ զի այսպիսի յոր կամեր առաջի Նշ 370-ա - 378-ը, 6. Յարդար վըրգի քամ հոգու ձեր Ընկեցեց ի նաև Զի առ Հոգ։ Եւ այսպիսի բառ տրուեալնան։ Էջ 374- 376թ. 7. Անանիայ շիրակացոյ ասացեալ. Յա- զագ զղինա սրասառաւց. ի ները Գրիգորի մայնակաց. Ով մասէաւ եղացը. Էջ 376թ. - 383թ. 8. Խորաց Յանձնան մնանակունեցոյ մասնանց Առ մնանունի. Էջ 383թ. - 385թ. 9. Կորին ի նշոյն դրոց. Արդ են վանականք որք. Էջ 385թ. - 386թ. 10. Տօմարտիստական թուուկան պատէս արք էջ 387թ. - 388թ. 11. Գլխաւոր յիշատակարան Էջ 388թ. - 1.

Յիշուրակո-ներ-ներ իշխան Դավիթ Առաքելի գծողութեան:

Ել 28ա. Եւ զանգիստան գրչաց յետին, որ չեմ
արժան անուանո յիշն. Եւ որ ասէ զոյք ողորդն.
Թշուան ևը մեռն ամենն են. Հարաց ամեն եւ եհանի

կը 48բ. Եւ զանարժան յիշել աղաջիմ ով պատուակ-գյուն եղբարք՝ զի հազրուս արացէ զաման եղանակն առանձին է՝ անհն մեռ ու:

Եջ 61ր. Ես զմինա անարժանին մաղթել դայն
ամի՞ն յերկացնել ուինչ աւգարին. ազատեմ զեեզ
շնորհած պահն մի ռոպիթ տակ սասանմելուն:

“**Ք**ի ծա Տէ Արբհամ” եւ “Քի ծա Տէ Արբհամ”:

կջ 82թ, 107-ա, 153թ, 159ա և 188թ պարզա-
պես “ՀՄինա յիշեցէք և յա քնո”, (Մինաւ բառը զե-
բածուած մատուա անբնթեանի գակագրի):

կը 117բ. եւ զիս փրկեա տը յարցանէ:
կը 119ա. Ազ պատուական եղասցը՝ եւ սիրե-
լիք յայ. Եթէ պարտ է յօրժամ վճարէք զնթեցյամի

կամ գրելով, յիշեցէք զնողա:

Էջ 175թ. Թարեհնաւուսուէ սրբայն պետրոսի տղորածութիւնը կամացին եւ նոր հարցն ազդում էն եւ մեջաց թագուհի շնորհ հետաքաշ անձ անձ համարէն հաւասարեա, քննէիցին. եւ

առաւել՝ անիմաս գրչին եւ իրա ծնաւղաց ամէն։
Էջ 217ա. Եւ զմինաս զանարքան գրիչը՝
ոսորմի յիշել ի տնին՝ ազակեմ ով պատուական եղա

Եջ 235ր. Ա՞վ դասք նը եւ պատուական կրա-

նաւագ՝ որ միշտ ընթեռնուք պնդացունչ նրա գրանքները են, ինչու անկեալ աղային առ ուստի ձեզ յօթիք ընթեռնուք է, ի համ թէ ու բրանիսկէ յիշուղին զինանք զանարժան է նրա յաղաթա՞թ ձեր հանգած ծննազարդ քամունք է առաջ աղայիննօք՝ ամէն։ Եւ՝ 'ի թուականն' պէտք գրեցաւ։

կջ 243ա. Եւ զմինաս զանպիտանս յիշեցէք ի քն
կջ 243բ. Որ ընթեռնուք զայս մասենին, և

սպառչական բար վար մասուն, առաջ պարուն այս քա-
զին, և լուս ամին իւր ծնաւչին: Մարտիբառին վար
խաթաւնին, եւ եղարցն սիրունին, եւ միւսոյն ո-
ւագունին: Եւ առանին եւ առանին, անն ողօրին: Հազ

Եջ 245ա. Մինաս յիշեցէք!

Էջ 254բ. Ավ եզրարք՝ զանարժանն Մինաս՝ յիշեցէ ի քն:

Էջ 269բ. ԶՄինասզանարժան դրէտ յիշեցէք ի քն:
Էջ 275բ. Բարեխաւուու է որբան արբա մարգասի
և արբա պարզինիք, եւ յահա մաքի ծերսյն ուղրունի
և մարզ թողլի շնորհս ոդ ամ՝ ամ հաւասացեալ
քրիստոնէց եւ ուստեղ մազապատ դրի Մինաս
Շնիս, հանգեց ամ ծնօզաց զին՝ ի յարեան յեզրա,
և եւս անգամիք եւ որինի որբն իմ զմանապատն
յիշեցլ, միշտը յիշեւ լիցի առաջի այ ամէն:

Էջ 279բ. Ալաւթիւ որբան պալա պարզամոնի ողբանն քն ամ ամ համարէն հաւասացայ աւ,
քրիստոնէցին, եւ առաւել մազաթալ զրիսո, եւ
այլ ամ միջաւարց հանգեց ծնօզարք յիշեցն յիշ-
շալ լիջնի քի: Եւ նմա փառք յւահա:

Էջ 301բ. Որ ողբան քն ամ հաւասացելց
կարգազարց եւ լազաց ամէն: ԶՄինաս զանարժանն
յլլ ամէն:

Էջ 350բ. Ծք յն գն ամ եւ ադիլ ամի՞ ոսց ն
աւոթիւք ողբանն իմ բազմամեջին:

Էջ 388բ. Լւ զինա զանաւ ժանան յիշեցէք ի քն:
Գիւնաւու յւշուուուն թէն կիսովն զարաւու-
տած, բարեխաւարժար գու ընթեռն վիճակի մէջ է
ամ մասամբ: պապայ կրուսուս պարաւու: Հանար
զան, ճշցիւ կարստուունք դայն այսաւել:

Ա. սին (Էջ 388ա)

Բ. սին (Էջ 389ա)

ի յանէս էմանանու՝ եւ կ լով կամ աւրինակելով
գեղջէս եղինկեան: որ եմ յիշեցիք զիս զանարժան
ծնեալ եւ մենալ ի սմբաց: գեիչս Զհայրն իմ զարարի
ի նր եւ հրաշափառ ուեւ-
տիս ստաթէի նր առաքե-
լաղէն, եւ զիզբայրն իմ գու-
լուն: Այլ եւ ի զինաւոր
զանդիսա քհայն: հանդին
իր առաքոցն պետրոսի եւ
ծնաւզաքը մինչ ի յա-
րեան եղուն:

Ա. սին (Էջ 389բ)

Բ. սին (Էջ 389բ)

շինութիւնին ի սմբաց, այլ...
հրամանչ չինյ որ տեղացո
հանե, ապա յորթամ որ
շինութիւն նուալիք զնա նր
աթուն տաթեւայ՝ եւ անդ
մասց մինեւ յաւ իստան:
— Եւ գարձեալ յիշեցէք
զգիթոր վարդապետն՝ գե-
աւարց եւ նոր ընեայ լի՛
շնորհաւը անպակաս յամի,
որ եւ յի քն անփորդ պա-
հացէ ամ հնարից սուսա-
նայի Ամէն:

(այլ գրէէ)

Ես Տամէւ ացի Յա(վանէ)
եւ վրդան որ էր Առաւ(վն)
ու ուստիւու վանքին,
որ էր Հայրապետութէն
Պապոր կաթղիկոսի թն
ունցը թվին

(այլ գրէէ)

Ես անարժան եւ անպի-
տան սուսանուն ՈՒհան-
գուցի որ պաշտեսի Յու-
վանէն արքայան վրդ'ան
գրեցա առջ թի հաց
մարտի ժդ:

(այլ գրէէ)

Ես անարժան, զօրու որ
էին նր Աթուու թվին
Ունի էր:

Չեւարիս պահպատակին վրա կան յաշորդ լի-
շատակութիւնները.

1. 1814 եւ մայնէն օվանէս գիրեցի չի կորի:
2. Ես զարարիս վրապահն եղացր որդի եվալ-
րեցի ով զիք կարդաց որդին:
3. Առաւուրի հաշիւներ:

36.

Հ. ՇՆՈՐՀԱԿԱՆ ԲԱՆԵ ԶԱՓՈՒ

Թ. Ա. 2 — 1647:

ԹՈՒՐԴՔ. 261: — ՄԵԺՈՒԹԻՒՆ 14×10×6 մմ:—
9.ՌՈՒԹՈՒՆԻՆ միասին: — 9.Դ. բուլորգիր. թանար

սեւ, պարմագրող, սկզբանադիր ու սկզբանափառ կարմիր. տող՝ 17: - Նիհեթ հասարակ սեսանի Փուլզ: - ԿԱԶՄ կաշեպատ տախուակէ: - ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ բաւական նիստ, տեղ տեղ սեցած, թիւ բորոյնած, սկզբէն 4 թվոր կիսովին մնաւակը: - ԻՇՑՄՐԿ ԹՈՒՂԹՔ էջ 80ա-ր, 118ա-ր, 164ա-ր: - ԼՇԽՍԽՆ ԹԱՅԱՐՄԻ Եւ զարդարի չկայ: - ԳՐԻՉ Մարիամ. սոսացոյ նօրեղարց Մարիոս կանակուասո. տեղ՝ Եթրին Բաղդատոր, ի զիստ Խանածախ (Ղարաբաղի զիւկն էմէլու է). Թուական ՄՀԶ: - Զենագիրս սեպականութիւն է այժմ զերձակ Պր. Սողոմն ՄՆԺԲ-Աքրանա մասնցի:

Կը պարունակէ. 1. Յիսուս Որդի. Էջ 1ա-116բ: 2. Ընորհալոյ վրայ տաղ Ստեփանոսի Ար երջանիկ տէրդդ ներսուն. Էջ 117ա-ր: 3. Բան հաւասարյ. Էջ 119ա-163բ: 4. Այբն այ գեղդ մերձակայ. Էջ 165ա-174ա: 5. Այբն անսկիզին առ զած. Էջ 174բ-179ա: 6. Այբն առաջնին զբեր տղոյ. Էջ 179բ-184ա: 7. Ճ անել անհասակայ հայր կթութեանց ինձ ողբերմայ. Էջ 184բ-186բ: 8. Օհասակարան դրոցն Սոյոմինի Էջ 187ա-189ա: 9. Քաղցրագունի այս մազդանաւք. Էջ 189ա-191բ: 10. Նորին ժողոված անուն ասացեալ է. Այս մարգարէ ժողոված անուն ասացեալ է. 192ա-194ա: 11. Բառիթ միմիթարական տն ներսուի հայոց կթիզի Առ անձ իշխան արեւելեան վասն որդյոց իւրաց տարածամ մեռնելոյ. Անտեսէ լոյս անցյակի. ըստ առաքելյա անուն բանին. Էջ 194բ-197ա-12. Յաջազու երկնից. Իմ կեղան կառ որով բնութիւն եւ սկզբնական. Էջ 197բ-207ա: 13. Միշտ էրդ անել մնութիւն բնօսրեցան. Էջ 207ա-209բ: 14. Վախասանութիւն. Էջ 210ա-259բ:

Գրիւուս յելութեան. Էջ 260ա-261ա. Փառք ամենայ երրոգանթիւն հօր եւ որդյոց եւ հօգուցն որս այժմ եւ միշտ եւ յօխան յաւաց ամէն: Արք եւ մարդկան բացակ զայ որդին գրել առել անեւամբ եղբար դասէրն իմց մարիսան եւ փեռն գրի որ առաջնարու կայի: Եթեատահ իմձ եւ փիսութիւն հօգուց եւ ծնօցաց իմց հօր իմց գաւութիւն եւ մօրն իմց թանկողին, եւ եղօրն իմց զալկասին, մէլքսնին, եւ պայնին եւ եղիսաբէթ քոյզի իմ եւ եղօրն որդոց որդոց եւ նեկիպարն, զրիւունի, զոյլաթիւքներն, եւ հարսներն վասն եւ թումանն, զիփին, եւ եղօթուանն մարտին, եղնոցին, թաւանին ամէն մարդարանի թիւնին, եւ եղօր հարսներուն զարթանին, զուլումին փարիզան եւ զաւըն որ որ (Երկից) փախեցաւ առ ան եւ նորասազազ որդյոց նշ աններուին եւ ամ արեան մերձաւորացն, զրեցաւ ըլոց եւ յերկիր քաշը, ի դուզս խանածախ, ընդ հովանեաւ ամենասիզին, ի թշւակնին հայոց. ա. դ. ին որդյոց եւ մք թողուց զայ միշտակի ով ոք զայ հարդյոց եւ արքինակէ. մք բերան զեղզ յիշ եւ ոզրմի առէ, ան ինը ողբերմայի իւր միւսն(առէ) դարսեան Ամէն.

Ինչպէս կը առնեսուի յիշտակարան սասցուշն է եւ ոչ քրէն. ասէն եար, Էջ 261բ շատ անփառ ուղարկ. “յիշտակ յն որդյուն Ամէն առ հոգին լուսաւուրուի”

37.

ՅՈՒՍԱԿ ԴԱՍՏԱՐԿԻ

(ԺԲ. Գար.)

Թողիշթիք 63, Նշանակուած է էջ 1-80: - ՄԵ-ԺՈՒԹԻՒՆ 22×18×0,7սմ.: - ԳՐՈՒԹԻՒՆԻ բազմա-մասաւողութու. տող մնաւչել 30: - Նիհեթ թուլզ: - ԿԱԶՄ կաշեպատ թղթեայ. - ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ շամ նոր եւ մարոր: - ԴԱՍԱԾԿ թուկդ էջ աւ-ներ, 47ա-ր և 48ա-բան: - ՀՈՒՆՑԱԾԱՐՄԻՌ, յիշտակարան են չկայ մաս: - ԳՐԻՉ եւն անձանօթ: - Զենագիրս այժմ սեպա-կանութիւնն է զերձակ Պր. Սողոմն ՄՆԺԲ-Աքրանա մասնցի:

Կը պարունակէ իւրաքանչիւր երեսի վրայ մից օրինափալ աղիւսակներ, որոց առաջնինը կը սկզբայացնէ ասականի ձեւերը եւ մրաները կը ցուցնեն թէ այդ ձեւերը ինչ կը գուշակեն այս աղիւսակները կը բանեն էջ 7ա-46բ, տանց բացատրութեան. Խոկ էջ 48ա կայ որիշ աղիւսակ մը ուր գրուած են շաբթուան 7 օրերուն բուր 24 ժամերուն աւագները:

38.

ԱԽՏԱՐՔ

(ԺԲ. Գար.)

Թողիշթ 299: - ՄԵԺՈՒԹԻՒՆ 30,5×18×3 սմ.: - ԳՐՈՒԹԻՒՆԻ մեսարն: - ԳՐԻՇ շղագիր թանաք՝ սեւ. առանց կարմիրատաներու. տող 24-25: - Նիհեթ թուլզ: - ԿԱԶՄ կաշեպատ նաւարարու: - ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ նոր եւ մարոր: - ԴԱՍԱԾԿ թուկդ էջ 49ա-101ա, 113ա, 115ա-116բ, 120բ, 127ա-բ, 132ա, 137ա, 138ա, 142բ-232բ, 266ա, 266ա, 270բ, 288ա և 299ա-բ: - ՀՈՒ-ՆՑԱԾԱՐՄԻՌ, զրպագիր, յիշտակարան չկայ: - ԳՐԻՉ եւն անձանօթ, բայց շատ նոր ողոք: - Զենագիրս այժմ սեպականութիւնն է զերձակ Պր. Սողոմն ՄՆԺԲ-Աքրանա մասնցի.

Եռուադիրս է Ախտարք, որ սկիզները կա-նոնաւոր, բայց յետոյ խառն կերպով կուտայ բառ-մամեթ և տեղկութիւններ, կենդանակերպներով գուշակութեան, առա զարնելու, բախտի, վիճակի վրայ եւն, թշշկական աեղեր, աղօթքներ, գրիազ, թլիւուն եւն: Էջ 264-298 զրուած է հակառակ դիրքով, այս էջ 298բ համարելով իրեւ էջ 1- եւն շաբթուակարար:

39.

ՑԱՑԱՑԱԿԱՐՔ

Զ.Զ. = 1757:

Թողիշթ 668, Նշանակուած 667, սայց 290 եւ. - ՄԵԺՈՒԹԻՒՆ 31×21×17 սմ.: - ԳՐՈՒԹԻՒՆ երկ-մին, բրաբարիչ 24×6 սմ.: - ԳՈԲ բրոքիր թամար սեւ, վերնագրերը, ակքինատղերն ու սկզբանա-տղերն կարմիր. տող 39: - Նիհեթ հաստ եւ ողորկ թուլզ: - ԿԱԶՄ կաշեպատ տանտակէ: - ՀԱՆԳԱ-ՄԱՆՔ կամպատ բրոքուած, բայց զրութեան մարոր է: - ԴԱՍԱԾԿ թուկդ էջ 39-40: - ՀՈՒՆՑԱԾԱՐՄԻՌ եւ զրպագիր շատ կան, մէկ երան, մէկ մծագիր եւ բազմաթիւ փոքր պատկերներ, բոլորն ա-

միջակ արուեստով: - Գրիգ զանազան մեծագոյն մասը զբա է Հայար Կամ Հայարիկ, որոն տեղ տեղ օգնած են Ասդրյան կրօնապեր, Եղիշեաններ քանանայ են անցուա որիշներ, որովհետև էլ 378 Մայորի ել գրչաց որ շամ եռ որ սահաւ, : Նկազող Մինաս: Տօք Լիմ Ապա, Քաշեմբերներ եւ շըմական անկերներ. Թուական մասս ԱՄ - 1452 թուր եւ վերացացած ԱՋ - 2 1520 թուրն. տէր Սահանեսի Մտեփանոս զարիպալա: - Այժմ սեպ- աւանութեինն է ղեծակ Պր. Սողոմոն Մելիք-Արքան- ամոնան:

Չեռադիրը և Յայսմաւուըց պարունակած նոր վխաներն են կարգաւ. Ծիմոր վանեցի (1418), Ըովհաննէս մանուկ իշխաթեցի (1438), Աւատ Սալմասոցի (1390), Սահակ պարսիկ գաւառիցեցի (1417), Թամար միկացի (1397), Եղիշաբերթ ի Խոստապատայ (1391), Յովսէփ Դունեցի (1170), Թէոդորոս Սեբաստոցի (1155), Ստեփանոս արքան. Արքասոցի (1387), Զաքարիա կաթ. Աղմանցի (1393), Խոսրով Գանձակեցի (1167), Մելքոներթ ի Խորապես վանեցի (1403) և Գոհարնէն Սեբաստոցի (1155), որոնց նորագյուղին թուականն է 1438: Յայսմաւուըցին վերջն կան Հետեւելար գրուանները. 1. Ծիշտակ եւ պատմաթիւ Վնդուալուծին զոր թժկեց քս. Այլ ոճի անդամնոցը եւ աղքատ ՀՀ 6650—6600: 2. Ծիշտակ վարուց գրուների առնեն այ Գրիգորի Հռոմոյ պապուն. Այլ ոճի կոմ էր ի վեհնդիս քաղաքէն. Էջ 6600—6650: 3. Ծիշտակ վարուց Հաւար Մարկոսի Հռօմուցեցը որ քանա մշնաւ հետեւ մեր Տարածախ աղութեց. Աղք երեց արեւուց ի Եղիշաբետայ, չջ 664—667:

Յեւուսին-ինաւ շատ բազմաթիւ են զիթեւէ
աւեն վկայարանութիւնն է վեր կը յիշուի ասացողը կամ
դիւն իք այս կամ այն պատկանին էնա. այս անդեւ-
ու թիւնները բոլոր հաւաքուած են զիւսաւը յիշու-
առարկանուն. մեջ, և առօր զանց ընթելից մը առ մի կրինել,
մը կը բերենք մայս այն յիշասաւը թիւնները, որոնց
նորութիւնն մը կը պարաւանենք:

Էջ 1ա. (օսար գրչէ). ես անպիտան. բարեմիտ
և ամենավոր ... ոռւտանուն սարդի՞ն? ... գրեցի այս
պիրս ...:

Եղ 4ր . մեծադիր պատկերին մէջ՝ “ Զմանզգասի Ստիթին եւ զնուզ իւր յիշեցէք ի քա ածն ամենայնի , , Սպիթին մազգասին է եւ եղասյ նորին իրդբըցն է ” , , “ Զմանա նկարող ի առ յլու : ”

Էջ 48ա. Որոց աղօթիքն ողջը մի ստացազի բրցու մահքառի ստեփանոսին մականուն զարիպշին եւ մամ արեան մերձաւորաց :

Էջ 185բ. Արց աղաւթիւքն ոզդրիվ սատցողի
բրգա մահացիւք ստվնանին եւ ծնաւաղաց նորին անծա-
ռուն, որ ջերմանանդ պրտիւ ասյը զգին սօրա' եւ
սաթձևն մելքիթիւ:

Եջ 200ը. Այս ողորմի տացողի գրաց և եւ
Հազեւոր պրոցու մեր կարտոնի առիշտագի պր բա-
յում աշխատաթեամբ սպասաւորէ մեր :

իջ 217ա. Որ ոզդով եւն... եւ անզիտան
ըշից զազարի եւ վարդ-պետին մերց տէր իգնասիսի
զառաւանն կրաւեալըն հանգուցելցին ի քն ամեն
ու որ լի քերանով ան ողդով տաէ ան զեր մերցին
յա միտիւն

Էջ 229ա. Ուսոյ աղաւթիւնը սղրմիք քն. եւն.
եւ կարտպես արկաւագիք որ բարձրմ աշխատութեամբ
կոհեաց զի՞ւովին եւ եւ անպիտան դրէս զարարիս
կէ 810ա. Ուսոյ աղաւթիւնը սղրմիք քն ստու-
ցով դժուո մահտասի սովորին եւ ծնակաց նոյնի
ածառուուն եւ խաթուանմիլիքին եւ անպիտան դրէս
զարարի, եւ ծնակաց ինչու ամրացնին եւ արմլիքին,
եւ հանգարեցնիք քն եւ օքորն ունի բազմացին ամէս.

Էջ 378ը. Զքր անձնիք բարեկաւու ու քն ան-
գան մահտասի սովորին եւ ծնակաց նորին եւ ամ-
արեան մերժաւարացն եւ զրացու որ շատ եւ որ սուաւ.

Էջ 404ա. . . . եւ ամրացն կօնութիք որ դրեաց
առա և պահան.

କ୍ଷେ ୫୧୩୮। ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଅରଣ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରେସ୍ କିମ୍ବା
କ୍ଷେତ୍ରକୁ, ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଦେଖିଲୁକୁ ହୋଇ ଥିଲୁ । ଯଜ୍ଞ
ପ୍ରେସ୍ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ର ଗ୍ରାମକୁ ଦେଖିଲୁ କ୍ଷେତ୍ରାଳୋକଙ୍କ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ
ବେଳୋକ୍ଷଣ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଦୟନକୁ, ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ର
କ୍ଷେ ୫୫୩୮ । ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତରାଳକୁ ପ୍ରେସ୍ ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ
ଅନ୍ତରାଳକୁ ପ୍ରେସ୍ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ, ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ
ଅନ୍ତରାଳକୁ, ଅନ୍ତରାଳକୁ (ଦେଖି କ୍ଷେତ୍ରକୁ), ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ
ବେଳୋକ୍ଷଣ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଦୟନକୁ, ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ ବେଳୋକ୍ଷଣ
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏହି ଅନ୍ତରାଳକୁ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ ଏହି ଏହି ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ
ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ହୋଇଥାଏଇଛି । ଏହି
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ମନ୍ଦିରାଳୋକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ହୋଇଥାଏଇଛି ।

Սահման Ստեղծմանը հետո յայսմանուրբի երկրորդ ստացագ մ'է Միջինան, որու անձնը իւ այս ու այն ազգականներուն հետ կը յիշուի լռաւաշքներն առաջ բարեւ և առաջ նաեւ նագրքին մէջ առանձին կամ լավագանք հետ օրինակ՝

Էջ 691ը (այլ գրէ). աբդ իշեաւ ասկանիէ
(= ասկանիէ) բանց ձեռամբ սոլզիս մարքան քիչա,
նյոյց որ գործն (= ի գիծեն) պար գեղար որ ի մեղաց
կին մառաւ շատ ըլքացէ ամբ էի շիմացայ մարքաց
քիմացայ ուստ է թափառ գունչայ աբդ աշխատ պահանց
շանէն ուսւա համարիմ ով որ կարգայ իւր մեղաց թա-
զութիւն լինը որ մէ մերքան մեզ ողոքի ասէ նծ իւր
ողոքի ամէն գրեցա օգաստան ամեց ժէ թիւ ամէն ին
որ պատ համ եկաւ ունի պատասխան ետքան.

Գիւմառ յիւրաբենուն էջ 632ա. Փառք անշանք երրորդութեն, հաւը, և պրեց. և հոգախ սրբ, որ են կարութիւն. տափա եւ տառամ անքն զաղաք (էջ 130թ եւն զաղաք), հասանել յաւալը յայօմանուց գրից ուն աւր քառ աւալը. առաջ ցցանել զանինը լըսաւզայ սորու Պատմութիւն կարծագին տանձնանց, և պանչելի չնախարհի լըսուց սրբոց, որ անս հաւագեալ կան. Որոց պրատիկ անշանք սրբ, յիսկապա՞ անհանգի և պատմական մարդաբան պատմութեան էջ ստոպան զայ յիշատակ բարի, թիրն, և ծնաւթաց իրոց: Հաւըն մեծարուն, և մեծքն իսպանուն մերենք: Եթեկան զաւացեանի Ք ժամանակարգութենք որ առէ: Եթաքի՞ որ հանք առանք ի սկզբ, և հաւատակ պառ ոտան զնի

շանի սիրելի յեւմ, որ Կ ու Ն եկեցիցի Եւ ազդ՝ գրեցած առ՝ յանապիկ ամսուն թիմ։ Ընդ հովանուս սրբոյն գերգուտ, եւ այլ պրոտեռն որ առա կան հաւաքա-
ժակն Եւ այլ գրցած, ինչպիս արքայի արքայի ամսուն, 'ի վան
Ավարայ' ընդ հովանուս Անձ անձանին եւ անձ օրու ա-
թցին Եւ այլ գրցած, 'ի վան արքայի ընդ հովա-
նուս Անձ անձին, Եւ որ կարպի, Եւ որ յաղութեան,
Եւ որ տափանանան տէր ամսուն արդ եր գերե-
նահի, վան խռովութե աշխարհի հոյոց, վան զի
շանչած որի զարա ու առ ին գնացան Եւ յահանչն
նեսոպաց Եւ առեալ զնմ ամեւրու նոցա։ Զամանացան։
Զառայի Զամանացան։ Զառ եւ զզարին։ Զգելոն,
Եւ զբանան Զշիրալ Եւ զբրման և զիրուան, Եւ Ե-
րաբան անձանութեան Եւ կամ երթալ ի հրե Եւ Եւ
Նըրի կողմանիւ թան զարպութմանին, զայնուհի
հոյոց 'ի տասանան պահեր հասան բակն Արդ՝
զաւացած զամ պատրական մահարախ սաեփաննասն
յիշատակ ների, Եւ ծնաւաց երուց, Եւ արքականան,
Եւ ամ արեան մերձաւորութ։ Հաւըն անձարուն, Եւ
Մզն ինքանամներն, Եւ հարազան երան իրցին,
Եւ խուզարաջ սորիսազն, Եւ հանգուցից 'ի քա՛
ուզաւացին։ Եւ երախաւուր Եւ մեծ պատերուն մար-
տիրութիւն, Եւ Քառա մը բաց)։ Եւ մեծ մանեսն անձա-
խաթանին, Եւ սոսան ինքանունին։ Եւ մաւր գենի
քահու մերէին, Եւ իւր որդուն փալուն, Եւ զպարին
սպաներն լինկերն իւրին։ Ա ամ զի ուստ գրիսու-
նեան ընկերն իւր խաթաց զնա ասելով թէ զնանց
դիմ (Տ ասան թերասահի վաց) եւ ասեն զնա
ի սուն, յարձակցան իւ զբան նորու Եւ զպան զնա
Ֆիլորդ կայէն, որ հասան զերպարի իւր զըզէն ։ Քն
ան որ հանդիսան է ամ հաւասարեց հանցի 'ի
զպարի հոգին, Եւ որըն արելց դասակից Եւ զու-
կակից արտօն ամեն։ Արդ՝ արքան զան զամեն-
անին կողովազնի զարպանաւոր ով որ որ հանդիպէ-
սան արքանաւոր, կամ ընթեռնուլու, Եւ կամ ինչ
եւք տեսնութիւն յիշցէն 'ի քն զպատասկան մահա-
սն զասեփաննասն, Եւ զննաւ զն իւր զնաւուրն, Եւ
զիաթունամինց, Եւ զերպանն զն որչէն, զնաւորաջ զն,
Եւ զնաւուրն իւր 'ի քն զպանաւոր, Եւ զնն զպան
զպարութ, (բառ մը բաց) Եւ զնն մանեսն զնանց
խաթանին, Եւ զպայիսամթօնն, Եւ զնաւուրն զնանց
հարմելին, Եւ զեւ որդէին, զփաշ 'Եւ զպանի Եւ
զերպանուն զնաւուրն զնաւուրն եւ զնոււրն խաթանին,
Եւ զմանեան, Եւ զհարն զպիր մոյին, Եւ զպար-
չոյն զիգարպահէն, Եւ իւր որդուն իւրաքացչէն,
հաւերգուն իւր սորգոսն Եւ իւր որդոյն մրցասի
սուպէինն, Եւ դսաեն սաւային, Եւ վարդուեացն
հոգեւորան Եւ մարմաւորոց Եւ զանահարն զպան
գարդ՝ Եւ զմանըւերպանութեան Թաման (սա Ստեփանոսն
աշատապէն է, ըստ էջ 854) Հովհան հովհան որ հայր
զպան կրաւեաւոր, կափացին որ 'ի վան յեւ 'ի
ծովն ը կըրտման Եւ զին որկէն, յիշցէք 'ի քն
վիր գրեան 'ի սան, Եւ լի՛ երեսուն ան որդով
սուել Եւ ան որ առան ի 'ի անու բարեց յիշցաց
Եւ յիշցեցս ուսահապակ ողբէնց։ Դարեւան զպա-
չուն զեզ մանկանք Կ ենկեցւց 'ի յին ի որ զա-
խաթան զրէն զպան Եւ մանղալի լինել խոշոր-
թէն Եւ մանահան զի կամ մեր այս էր Եւ զիտեի է
Եւ զս օկասու։ Զա թէիս հոյոց, Եւ ամարեաց ։ Հ.
։ զան առանենէն Եւ իսուն թէ ժամանակնեն ։ Հ.

զայտակարաբի դշեն կարգի ոչ պարզ անմղղութիւնը, եթիւ որիսն մաշխալ մնի, աշքն լուս պահած կու հայի մարդ զմարդոց ըստ շինէն ինչ զիերին առ անձն կու մնեն են առք զրեցաւ առ առ շինէն ի մի զիւնածնիւն տեսակ Տիգ Շիգիստը ո նաև առ ի է ի զարդարապատ քաղաքի. եւ քի յաւոյն մերը փաք յաւոն ամէն (Թատառ փակագործ):

Եջ 632ա այլ գրէ. Ան կակոյ միհեն անձն որ բարձր այշաւուն անի առ ար առաքեալ զվարն առ առաքելուն առց:

Եջ 633ա այլ գրէ. Դաբեալ յիշեցէ ի քն զարդարաք աստվանուն. եւ զիզաւուր օրդին եւ ը զիւաւուն. եւ զիսիան եւ զիսաւուր կոստիգիս զիւաւուն եւ զիսանագուէն: Եւ զրդին զարդարապիզն եւ զարդին եւ զաւառուր զաւառուն: զզումին եւ զրին միհեն: Եւ զզու ամ արեան մերձաւորն զիննամահն եւ զիսան գուցեալն. յիշեցէ եւ լի բերանավ ամ ողորդ առացք: Այ սատան զնը զիւրը յարեար վաստակոց իրեան. եւ ետուն զայ լուն նոր գերգ զուրացրին: (1)

Եջ 633ա այլ գրէ. Արգ՝ զրեցաւ սակաւիք բանն ճեաւամբ սահակ աստվանան արելզյի՛ ի յերիխո որ յարցաք ասի՛ ընդ հափանաւ. եր առաքելոց բարձրացիսէսի, ի այլ հայուն հաւաքանաւունի արցուն հայուն: ի յառաջնորդութիւն ակը իրական բարունականութիւն որ ինչուն լու զարդարեր է զիննոց հոգեկանութ: եւ մարմանին պիտոյիւք. զի ան զարպան է պատասար ու ազագն երացնի. եւ ժամանակարգութիւն ի դրան եւ եր առաքելոց զի տան զանուն կ զերպան անպահն է կ հարցուցք եւ սադանութագն ի ժամանակց: զր եւ զիսիարեն շնալց եւ վաստակուն սորու ամ սացէ սմա պարգուս ի յարցունութէ կ արցունութէ:

Եւ արդ զրեցաւ առ ի ինդոյ ճեաւաէր եւ ժանգաւուն քանակութէի միրիմակի որ ըստացաւ զնը զիւրը ի հայա վաստակոց իւրոց յիշասակ բարի հաւագ իւրոց, եւ ճնաւուց իւրոց բալամթին, եւ փարիսին, եւ կղզւն եր խառնուն. եւ զաւառուն եւ յասերացն իւնակին. եւ եթարին. փարիսանին, եւ յասնին. եւ բակն իւնափարին, եւ ամ արեան մերձաւորն իւրոց, կենանեաց եւ համբաւուց: Եւ առաջն զանգակապաք ի սմի կարգապաշ կամ աստվանեկով յիշեցէ ի եր եւ ի մարմարավուն յաշուն տեր զինքն բրան, եւ զինքնից իւր. եւ զինքն բր. եւ զնին աղաքիցն իւր. եւ ո զնին ողորդին սուտ ոսցաւ ամ իւր ողորդութիւն ամէն: Այ եւ զի. թափն զրեցաւ:

Եւ արդ ես սակաւ որ վասելցից զատանութիւն ժամանակին որ եմք ի մէջ ու ճավացնաւ մարզ մարզ ի անարինա հարգաբահանձնութիւն անշուն կ եւ ան թիւ որ զրի չ զի արք ի զայլն եւ զայլն պատմեցից անց եղարցը իմօց որ զի մեզաց է պատմահան զի քան զայլ ամ շըս ամուն յասաւ ի յասաւ մին ի հոյու կոմքուն իւր. ի միհմանքան մարման եկուն, եւ մարգիտ սարեցնան որ սը երն ետաւուն. եւ մեզաց մէջ քարաքան եւ քարելուն երկու ամուն ի յասաւ. եւ զիթի մեռելուն շինարացան իւնալ, եւ պիտի այլ մեռելուն ուսուն: Եւ գործն երկուն երկու ամուն մին ի յասաւ ամուն որ եմք ի մէջ աս ի կիրին անձանաւ բարպահէն սփակուն յաշահան հայոց որ անձանէի մերա ինչ. մանաւան

վանց քաղաքին գեղարքէիւհեն, և յոտանայ մինչ Դիմոդ, զի ՚ի յաւաք մեծի ուրբաթի գելէր լցոն շարստ որ իւ զատիկի ան բարեցաւ, ու զարեցաւ քեկին իւ բարպատ աւելիս, եւ այս որ ՚ի առ եւ յատան շարժեաց մարդ ու չիտ տեսաւ, եւ ոչ ՚ի պատասխան մատնեց լուսաւ, զի աչ վանք թաց, ոչ ասուցաւ, ոչ գելէց, եւ աչ շնամթի, զի և Նեկողբերի վանա բարս մինչ իւ հայկածոր իւ հիմնաց բան այս հաշի աւելի առ եւ ունի ամիս քրիստոնէեց, եւ զաւերու տան ան աւարդանէն պարտասից, եւ զմանաւու մարդ, իւ եւ տղայ, եւ անձնան որ ՚ի տոն հոգի ստի մատնեց շաբաթացաւ իւմանալ, եւ ՚ի զիր արկանել՝ զի անթիւ էր բայց չը միայն է գլտնիլ որ արար զան վաճարաց մերց էւ ապաբար զեկը եղորդու քի տու յաւառաններ նշանաւուն թագավոր մատն մատն առ մատն ապաբար կայցէ, եւ գործեալ առէ էթի ոչ ապաշխարթից ք, անձնեան նոյնպէս կորիւնչիցից փառ ապ. ս. ընթան.

Նու մերինա՞ի սպամատոյ՝ որք գուլամիրին
շատացյ զնի գերբ ի յարքար վաստակոց իմաց, եւ
եղի ի գուան ու որ գերքեա զօտարին. յիշանակ հո-
գու ու մերը՝ ի գեզը լուր յափառու. և մարդ որ վի-
լինեսէց հետացացանել զան ի դառնէ որ չեղուած
զորալիրին. ոչ մերց եւ ոչ յատքաց. ոչ ծակեիրվ-
եւ եւ մաքանիք. եւ ոչ զարանիք, եւ եթի մարդ
որ յանդէնի եւ առնէ ու զայտահան ի յայ առնէ
ի զայտաին ի նու գերքեա Ամէն:

Պարձեւալ կրիկն յեշէցք և ան ողբը տառ-
ցք խօսա միքիչն. Եւ կողակին խրոյ խսնացին, որ
անաւանին միան էր խօսի՞ և հազոր էր գերացեալ՝ կ'
դրախտն ագածն եւ ք տարի յատի կ' պատճ աւարտ-
աւեց. իշխանութիւն եւ պայման չ' բաւականացաւ. եւս
ոչ լցաւ զփափար որոին իրոյ, այլ եւ ես, եւս
վախմ ի՛ գուռն նր գերգեավ զաւրավարին որ այնու-
եածի ի՛ վրեմն յեմ եւ ոզ զնովք որ կ ամ ծառ-
աւեց յադցի իրոյ, ոչ մաշակեց ի՛ պացին իսկ ան
հսկ շնչու իւրց եղին ի՛ դրախտն, այնպէս և
միքինան արար. ամէն:

Էջ 667ա. Ծր ան յն քն ողորմա ստացաւվի նր գլուխ մղամափառ զարդարվելու եւ ծնաւազա նորին անտառ գուշակ եւ խառնակ մելքինը եւ եղացան իորդցան մաղամափառ եւ երախառակ վարդպեսին իմայ հերցահոգի թագէնու կրամաւարին կափացէցին. որ եւ նա բար զում աշխատանք ունի ի վեցայ մեր. զվարձն ի քնէն առաջ, և փառն դրսու հեշտապես քահանայի եւ մեր ծնաւազանը լլ ըւրեալուն ան զօրիք ասացէք. եւ քն ան ձեզ ողորմանը Ամէն:

Էջ 667ա. այս ան սղորմայ ըստացողի գրո՞ցն
Մերիշանին եւ կողակցուն խանաղին. եւ դստերացն
փարի խանին. խանզատին եւ եթարին. ամէն:

Եջ 657թ. Դարձեալ յիշեցեք եւ ան ողբարի
ասացէք մերիզանին եւ կտազիցն խրո՞ւ խանաղին եւ
արդ սարց զայ բարի մշշասակ իւրի եւ ծնօսացն
իւրց: Եշէլով պատացեան ի մեծաբարբարա. բան մար-
քաբեն որ ասէ երանի որ անիցի պատակ ի ոգին եւ
յիշասակ բարի. եւ արդ գիտեսէ և զի գ. տարի յա-
ռաջ ատակ եր զայմանուրու ևս պիտու ոչ լո՞ւ զիտ-
ափա որիք նէր. այլ եւ ես փախ. ի գուան եւ գերե-
պա զարագափուր. եւ ք. տարի ոչլ զի անցա. զոկնի-
նի զարագափա. եւ այլ անուշը որ ինչ ի զի՞ւ (ի պէտա)

պատրագին եր եւս ըստ հրակ ան որ առէ թէ և կ ծախու բարի եւ հաւատարիմ ենթաւ զուբախունիք քա որդիստես ասկան զայտ արարերի ի վի բարձուն կացաւ շացից գեղեց (է) էջ 667: Ներքաւ քն սորման առա, նայօթ գրցու մահացաւ ստեփանափի, եւ ծառալց արքին մահարուսն եւ խաթռու մէլլէքին: եւ Եղարցին արշշնին եւ Խուզայաբարիչին: եւ ամ արքան մերձաւուց նորին, եւ ինձ անքարժան ասկան արհաստոցին յվի քնհնի՞ որ վի այսու եղքօն մեր մահացաւ ստեփի գեղեց զայտ: գ պարզի ճառաւ: բայց անմեղացիք լինի՞ որ մեծ ամինի եւ գողով գրցի՞ ի գառն առաւըս, որ հասանն զմշչ դաշտն գերեաց զանենիք քրիստոնեայսն, եւ մեր յառահատեալ ենք ի կենաց մերօց՝ եւ ՚ի տրայց թէ պայու կամ վայրին առ մեզ հասանն յայս գառն առաւըս գրեցի եւ ոչ թուղի անփյօթ քի սրբոյ մահացաւուն որ մեմ որ զնս ինք եւ մետքէ, զի հնէն, բարուցն եւ հաստատ հաւատոյն եւ զի մահ գործ եւ զվատուկն մեռաց իւրց բաշխեաց առաջն մեր՞ ի զին գերեանց զրու ազատուոց յանօրինաց, եւ զոյն ի զինն գոյն պատասկանաց, եւ յայլ սպաս կերպեցաց: հնակաց զփորակնն յամենատառ բարյոյ այ Ամեն: (այլ գրէք) Ձերինց ինքնութիւն եւ զնամուրաց առասպեսթի՞ համգեր ծնաւզաւք եւ ամ արքան մերձաւորաւք: Ամեն: Դարձեալ յիշցերէ քն զմահպատ ստեփանաբէն եղաւար որդին զվարաւան եւ զմինափին: եւ զիշաղիցին զթամարն եւ զհանգանէն: իւ զզրգին արքակցինին եւ զարգանին զզուլինն եւ զդաւուրն զդուուցն: զրէի խաթռուն, եւ զայլ ամ արքան մերձաւուր մադրասի ստեփանաբէն յիշցերէ եւ լի բերձանով ան սորմա ասացէք: Եւ ամ որ առանն եւ ի տարս բարեաց: նեղ յիշշաց եւ մեզ յիշցերց զդրինացոց մահացաւուն:

କୁ ୬୬୭୮ (ୟୁ ଫ୍ରେଜ୍, ମନ୍ଦିରାର୍ଥ ତେ ଜୀବିତ କ୍ଷମିତିରେ
ଫ୍ରେରୁଥାବେ)... ଏମାତ୍ରକି? କଣି... ଯ ଯୋଗାଧିଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନାନ୍ତର
ପ୍ରାପ୍ତମାତ୍ରରେ ହୋଇଥାଏନ ତେ ପ୍ରକାଶ ଆକି ଥିଲେ ଏହି ଏହି
ପଦମାର୍ଗ ହିନ୍ଦୁବ୍ରାହ୍ମିକ କୃତ୍ସନ୍ଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁଲୁହିନ ତେ ଅନ୍ତରୂପୀ ପ୍ରତ୍ୱେ
ଦେଖିଲୁହି ଯାଇଲୁହି ମୁ ଆନ୍ତର୍ଳ .. ମେହି ଘୋଷ କାମଦିନ ଆନ୍ତର୍ଳ
ଦେଖି ଏହିକିମ୍ବା କିମ୍ବା କରୁକାର୍ଯ୍ୟ କାରିତାର୍ଯ୍ୟ .. ଯାହା ଜୀବିତ ମୈର
ଏହି ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ .. (ଫ୍ରେରୁଥାବେ ହ ଅଟ୍ଟାଇ)

Հ. Յ. ԱԺԱՐԵԱՆ

Ե Հ Յ Ա Խ Ա Ր Ա Դ Ա Վ Ա Յ

ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՎԱՐԱՐՈՒԹԵՐՆԵՐ

1. Ses

8-_L "ամսություն քըրը, մինուած է իբրեւ
յն. շալաւ, լտ. glos եւն (լսա Bugge KZ 32,
27—28 և Հիբրը. Gramm. 496). Այս մինուած
բառն ժամանակ մոռնաց չեն նաև լազերէն դա
"քըրը", որուն յօքնակին ճակը կը յոցնէն թէ
նախին եղամի ձեռն էր միք, *dali.